

EUROPSKI PARLAMENT

2009 - 2014

Odbor za razvoj

2012/2323(INI)

23.9.2013

MIŠLJENJE

Odbora za razvoj

upućeno Odboru za pravna pitanja

o pratećim mjerama za delegiranje zakonodavnih ovlasti i nadzor država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije
(2012/2323(INI))

Izvjestitelj za mišljenje: Gay Mitchell

PA_NonLeg

PRIJEDLOZI

Odbor za razvoj poziva Odbor za pravna pitanja da kao nadležni odbor u prijedlog rezolucije koji će usvojiti uključi sljedeće prijedloge:

- uzimajući u obzir svoju zakonodavnu rezoluciju od 1. prosinca 2011. o zajedničkom tekstu koji je odobrio Odbor za mirenje za uredbu Europskog parlamenta i Vijeća o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1905/2006 o uspostavljanju instrumenta financiranja za razvojnu suradnju (PE-CONS 00059/2011 – C7-0379/2011 – 2010/0059(COD))¹;
- uzimajući u obzir svoju rezoluciju od 8. lipnja 2011. o Uredbi (EZ) br. 1905/2006 kojom se uspostavlja instrument financiranja za razvojnu suradnju: stečena iskustva i izgledi za budućnost²,

O provedbenim aktima

1. podsjeća da u slučaju instrumenta za razvojnu suradnju i drugih instrumenata za vanjsko financiranje Parlament primjenjuje postupak „demokratskog nadzora“ uz službene ovlasti nadzora koje vrijede za provedbene mjere, u obliku političkog dijaloga s Komisijom o nacrtima mjera; međutim primjećuje da je iskustvo Parlamenta s ovom primjenom bilo raznoliko i da je njegov utjecaj na odluke Komisije bio ograničen;
2. ukazuje na to da se na području razvojne suradnje provedbeni akti često temelje na prethodnom savjetovanju s trećim stranama, zbog čega su promjene u kasnoj fazi formalnog postupka komitologije teže. Stoga naglašava da bi ranije obavještavanje Parlamenta i dijalog s njime, o čemu trenutačno raspravljaju institucije u očekivanju novih instrumenata za vanjsko financiranje 2014. – 2020., bilo važan korak prema djelotvornijem korištenju nadzornih ovlasti Parlamenta;
3. zauzima stajalište da je teško pomiriti često vrlo kratko vrijeme između predstavljanja nacrta provedbenih mjer i njihovog usvajanja u Komisiji s metodama rada Parlamenta;

O delegiranim aktima

4. Što se tiče instrumenata za vanjsko financiranje, podsjeća da je Parlament u svojoj zakonodavnoj rezoluciji od 1. prosinca 2011. o izmjeni Uredbe (EZ) br. 1905/2006 donio odluku da se delegirani akti koriste kad god je riječ o strateškim političkim odlukama o financiranju i izradi programa; u očekivanju instrumenta za razvojnu suradnju 2014. – 2020. ponavlja da se važne političke odluke, osobito one koje se tiču prioritetnih područja i indikativnih dodjela finansijskih sredstava u širem smislu, ne mogu donositi na razini provedbenih akata; ponovno naglašava činjenicu da se sudjelovanje suzakonodavaca u takvim odlukama ne može smatrati mikroupravljanjem;
5. smatra da su delegirani akti naročito korisni na području vanjske politike, budući da objedinjuju povećanu demokratsku zakonitost s fleksibilnim donošenjem odluka koje je

¹ SL C 165 E, 11.06.13., str. 109.

² SL C 380 E, 11.12.12., str. 51.

prilagođeno potrebama; međutim naglašava da, osobito u slučaju širokih i složenih finansijskih instrumenata kao što je instrument za razvojnu suradnju, moguća područja suradnje treba jasno utvrditi u temeljnem aktu;

6. protivi se tvrdnji koju je Komisija izložila u svojoj Komunikaciji „Pojednostavljenje: prvi pokazatelj napretka za Vanjski finansijski okvir 2014. – 2020. (COM(2012)0 531)”, usvojenoj 20. rujna 2012., prema kojoj bi korištenje delegiranih akata, kao što je predložio Europski parlament za instrumente vanjskog financiranja, porazilo važne ciljeve učinkovitosti, fleksibilnosti i pojednostavljenja;
7. primjećuje da je zbog nedostatka sudske prakse o članku 290. i o kriterijima utvrđenima u tom članku suzakonodavcima otežano postizanje dogovora o razgraničenju provedbenih i delegiranih akata u slučaju instrumenata vanjskog financiranja koji nemaju klasična obilježja zakona s regulatornim područjem primjene.